

[Kristen Amby.]

skal betale en bestemt Forhøjelse af Skatten. Man troede fra en vis Side her i Tinget, at det var da lige til at tage og føle paa, at det maatte man bøje sig for, for det var jo kun et Faatal, der havde disse Indtægter, og det var saa uhyre nemt at forsvare; men mange af dem, der ikke havde disse Indtægter, vilde alligevel ikke — det viste sig — gaa med til denne Særbeskatning. Hvorfor? Fordi de havde en instinktmaessig rigtig Forestilling om, at her var man inde paa en Slags Undtagelseslovgivning, her var man inde paa noget, der principielt er i Strid med det demokratiske Væsen.

Nu kan man sige, at dette er i og for sig Selvfølgeligheder — og det er alt det, jeg har sagt —, men somme Tider kan der dog maaske nok være Anledning til at gentage disse Selvfølgeligheder, for undertiden lader det til, at man i Virkeligheden ikke rigtig er klar over, hvad man mener, naar man saa rask væk taler om Demokrati og Parlamentarisme. Og netop nu, da Forfatningsspørgsmaalet er sat paa Dagsordenen, kan der dog nok være Grund til i Demokratiets Navn — det vil vi nu have Ret til at tale i, saa kan de Herrer sige saa meget, de vil — at spørge: hvordan vil Flertalspartierne nu egentlig bære sig ad med at sikre Mindretallene deres Rettigheder?

Vi hører nu under denne Debat, at Flertalspartierne og Regeringen, der støtter sig paa dem, har trællet, siger man, under den Forfatning, vi har, nu i 20 Aar. Vi kan maaske dertil blot svare: i Fald man har trællet under Forfatningen, saa har Forfatningen været en god Herre, al den Stund det politiske Livs Frugter i den Tid stort set er tilfaldet de samme Flertalspartier, der hævder, at de har trællet saa ondt under Forfatningen. Men det vil altsaa sige — det maa det jo betyde —, at naar man ikke helt faar sin Vilje, naar man ikke helt faar det, som det Flertal, man nu repræsenterer, vil have det, ja, saa lever man under Trællekaar, saa kommer Demokratiet ikke til sin Ret!

Deroverfor mener jeg, man maa have Lov til at sige, at dette er en fuldkommen Misforstaaelse af, hvad Demokratiets Væsen er. Man vil altsaa helt have sin Vilje, og man vil have en Forfatning, hvor det er

udelukket, at Mindretallene overhovedet kan gøre sig gældende. I hvert Fald, forfatningsmæssigt kan de ikke gøre sig gældende; hvis deres Argumenter er saa stærke, at de maaske i et enkelt Spørgsmaal kan overbevise Flertallet om, at det har taget fejl, nu vel, saa kan man maaske bøje sig paa et eller andet Punkt, men man gør det da kun, hvis det behager en, i og for sig ønsker man en Forfatning, hvor man har et rent og klart Flertalsdiktatur, for saa vidt man vil, at det, man nu engang skønner er rigtigt, det kan og det skal gennemføres.

Saa siger man ganske vist: ja, men saa vil Folket nok til sidst dømme os, naar vi har gjort noget forkert. Dertil siger jeg, at eftersom Forholdstalsvalgmaaden har vist, at der skal meget store Forskydninger til for at ændre en saadan Dom, saa har man ingen som helst Garanti for, at Flertallet ikke i en lang Periode kan begaa Uretfærdigheder over for Mindretallet eller gaa dets Rettigheder for nær.

Talen om Flertallets absolutte Ret i den Tid, det regerer og hersker, fører i Virkeligheden tilbage til et andet System end det, vi har. Det gør det rent principielt. Det maa føre tilbage til, at man gaar bort fra Forholdstalsvalgmaaden over til et rent og klart Enkeltkredssystem. Men dette System har bare, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har sagt, intet som helst med Demokrati at gøre; det er Parlamentarisme, som ikke er det samme som Demokrati. Parlamentarismen betyder, at man i den Tid, hvor man har Regeringen, har absolut Ret; det er bare ikke det samme som Demokrati, det maa man da i alt Fald gøre sig klart, saa naar man hævder — og det hævder Flertalspartierne —, at deres Indstilling er demokratisk, saa maa man have en Vilje til i Forfatningen at sikre Mindretallene deres Rettigheder og deres Ret.

Og jeg for min Del ønsker gerne at sige, at meget af det, som er sket i den danske Lovgivning — nu tænker jeg slet ikke paa de hysteriske Udbrud fra Flertalspartiernes Side, fordi vort Parti nu har vist at have Vilje til at gaa ud til Folket, som de har gjort det i mange Aar; det lader til at genere de Herrer, men det vil jeg helt se bort fra, men meget i den Lovgivning,